

Народът е убит телом и духом по турските чифлици и мандри, той е потиснат от черно тегло; не е подготвен ни да слуша, ни да мисли, ни да работи. Ето поле за благородна работа. Затова той решава да се прехвърли в България, да обиколи градове и села, за да буди духовете, особено да разбере, какво впечатление е направила на масата Хаджи Димитровата чета, за действията на която се носели из Влашките градове хиляди легенди.

Идеята за общонародна организация, чрез вътрешна проповед узрявала у Левски постепенно, и тя именно добивала за него двигателна сила. Тази идея Каравелов посеял между легионерите още в Бялград, ала никой не се проникнал от нея тжй, както Левски. Заслугата на Левски се състои в това, че той първи почва да служи на тази идея, първи поема върху си тежкия кръст да ѝ бъде апостол и в нейно име да буди народа. Левски познавал добре българите и турците. За това той винаги действувал много опипом, предпазливо, мъдро и предвидливо. Надарен с неизчерпаема енергия, с необикновена подвижност и сръчност, той не се увлича в прибързани надежди и заключения. Наблюдателното му око не го излъгвало в работата, и ние го виждаме да пипа много внимателно и да крои много дълбокоумно.

Изходище. — Когато пристигнал в Турно-Магурели, Левски се запознал с *Данаил Попов*, родом от Плевен, търговец в Турно-Магурели. Другаря на Левски от легията Христо Иванов Големия,